

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/62/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010191
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5816010191.32

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Námestovo v zložení predsedníčka senátu Mgr. Daniela Pilarčíková, členovia senátu Mária Durčáková a Miroslav Tvrđák, v trestnej veci proti obž. Milanovi Hvolkovi a spol., pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.02.2022 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný V. S., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom C., D. č. XXXX/X, ženatý,

Obžalovaný Q. H., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., Y. XXX/X, slobodný, konateľ obchodnej spoločnosti, na slobode,

sa uznávajú za vinných, že

obž. V. S. ako konateľ spoločnosti SMH, s.r.o., s miestom podnikania Sídliisko Západ č. 1053/2, Trstená, IČO: 36 794 287, si v nezistenom čase, najneskôr do 02.04.2012 postupne v priebehu roka 2010 postupne zaúčtoval do účtovnej evidencie spoločnosti nepravdivé faktúry, ktoré mu za týmto účelom bez existencie zdaniiteľného plnenia vystavil a zabezpečil obž. Q. H. podnikajúci ako živnostník Július Franček - BAFA, s miestom podnikania ul. Oslobodenia č. 882/3, Trstená, IČO: 337 909 06, a to faktúry:

- číslo 2110228 z 28.2.2011 na sumu 1 218,64 €,
- číslo 2110130 z 30.1.2011 na sumu 2 028,97 €,
- číslo 2110636 z 30.6.2011 na sumu 49 857,- €,
- číslo 2110635 z 30.6.2011 na sumu 35 982,58 €,
- číslo 2110634 z 30.6.2011 na sumu 61 651,04 €,
- číslo 2110633 z 30.6.2011 na sumu 14 961,41 €,
- číslo 2110632 z 30.6.2011 na sumu 34 934,99 €,
- číslo 2110631 z 30.6.2011 na sumu 2 454,24 €,
- číslo 2110630 z 30.6.2011 na sumu 2 876,29 €
- číslo 2110624 z 24.6.2011 na sumu 3 254,90 €,
- číslo 2110529 z 28.5.2011 na sumu 3 436,31 €,
- číslo 2110528 z 28.5.2011 na sumu 5 875,21 €,
- číslo 2110506 z 6.5.2011 na sumu 3 912,16 €,
- číslo 2110416 z 16.4.2011 na sumu 1 278,90 €,
- číslo 2110408 z 8.4.2011 na sumu 8 094,69 €,
- číslo 2110730 z 31.7.2011 na sumu 9 046,30 €,
- číslo 2110731 z 31.7.2011 na sumu 1 802,08 €,
- číslo 2110832 z 31.08.2011 na sumu 4 253,11 €,
- číslo 2110906 z 30.09.2011 na sumu 2 102,56 €,
- číslo 2110904 z 30.09.2011 na sumu 47 412,28 €,
- číslo 2110905 z 30.09.2011 na sumu 45 335,20 €,
- číslo 2111104 z 30.11.2011 na sumu 29 876,40 €,
- číslo 2111105 z 30.11.2011 na sumu 17 873,42 €,

- číslo 2111106 z 30.11.2011 na sumu 48 634,54 €,
- číslo 2111107 z 30.11.2011 na sumu 16 784,69 €,
- číslo 2111108 z 30.11.2011 na sumu 32 277,02 €,
- číslo 2111109 z 30.11.2011 na sumu 45 448,97 €,
- číslo 2111110 z 30.11.2011 na sumu 53 190,67 €,
- číslo 2111111 z 30.11.2011 na sumu 34 979,47 €,
- číslo 2111112 z 30.11.2011 na sumu 16 857,23 €
- číslo 2111114 z 30.11.2011 na sumu 6 176,40 €,
- číslo 2111113 z 30.11.2011 na sumu 21 683,82 €,

taktiež obž. V. S. zaúčtoval do svojej evidencie výdavkové doklady zodpovedajúce úhrade uvedených faktúr, a to aj napriek tomu, že s obž. Q. H. deklarované obchody neurobil a následne obž. V. S. na základe takto skreslenej účtovnej evidencie:

- dňa 02.04.2012 podal na Daňovom úrade Žilina, pobočka Námestovo daňové priznanie na daň z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2011, v ktorom protiprávne zmenšil svoju daňovú povinnosť o 105 378,98 €,

- na Daňovom úrade Žilina, pobočka Námestovo podal daňové priznania na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2011 dňa 21.04.2011, II. štvrťrok 2011 dňa 20.07.2011, júl 2011 dňa 25.08.2011, august 2011 dňa 26.09.2011, september 2011 dňa 25.10.2011, november 2011 dňa 22.12.2011, v ktorých protiprávne zmenšil vlastnú daňovú povinnosť spolu o 110 925,28 €,

t e d a

obžalovaný V. S.

- vo veľkom rozsahu skrátil daň,

obžalovaný Q. H.

- úmyselne poskytol inému pomoc zadovážením prostriedkov k tomu, aby vo veľkom rozsahu skrátil daň,

t ý m s p á c h a l i

obžalovaný V. S.

- zločin skrátenie dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona,

obžalovaný Q. H.

- zločin skrátenie dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, spáchaný formou účasti
- pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

obžalovaný V. S.

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zákona, za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovaný JU.s H.

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zákona, za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 01.08.2016 Okresnému súdu Námestovo obžalobu na V. S. a spol. pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona, v prípade obž. Q. H. spáchaný formou účasti - pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.03.2017 obžalovaní urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že sú nevinní.

Obžalovaný V. S. vypovedal, že podpísal zmluvu s firmou BELSTAV Žilina, s.r.o., jednalo o oteplenie a rekonštrukciu balkónov v Žiline a v Bratislave. V tejto súvislosti oslovil firmu obžalovaného Q. H., či má záujem o uvedenú zákazku, obžalovaný súhlasil, súhlasil s dohodnutými podmienkami a podpísali zmluvu. Dohodnuté práce boli vykonané a odovzdané, boli odovzdané aj stavebné denníky, preberacie protokoly, faktúry boli uhradené podľa skutočnej výmery vykonaných prác. Necíti sa tak vinným zo súdnej trestnej činnosti. Spolupráca s obžalovaným bola bežná, on podpísal zmluvu s firmou BELSTAV a keďže nemal dostatok ľudí, oslovil obžalovaného H.. Lešenie a logistiku poskytla firma BELSTAV, každá partia používala svoje náradie ako miešadlá, vrtačky, hoble, klasicky v hodnote max. asi 700,- €, je to bežné. On bol subdodávateľom pre generálneho objednávateľa BELSTAV, pričom dovoz ľudí do práce zabezpečoval obžalovaný H., s ktorým má podpísanú zmluvu. Pridelovať konkrétnu prácu nebolo treba, osoby, ktoré na týchto zákazkách pracovali už vedeli čo majú robiť, a potom to už boli raz do týždňa alebo dvakrát do mesiaca kontrolné dni. Na kontrolnom dni sa stretávali on, firma BELSTAV a obžalovaný H. a odobrili sa práce, či boli vykonané kvalitne, či sa dodržiava harmonogram prác. Priebežne tieto práce kontrolovali stavbyvedúci, chodili tam viacerí stavbyvedúci a aj majitelia bytov, ktorí v tých bytoch bývali. Robotníkov, ktorí vykonávali práce riadil obžalovaný H. a keď boli nejaké problémy, tak spolu komunikovali. Na stavby chodil sporadicky ako mal čas, ale kontrolných dní sa zúčastňoval. Robotníkov, ktorí tam pracovali osobne nepozná, boli tam niekedy tri, štyri aj päť partíí, bolo to rôzne. Ohľadom prác komunikoval s obžalovaným H.. Čo sa týka prác, išlo o rôzne práce, takže aj fakturovanie týchto prác bolo rôzne. Niekedy sa vyplácalo už za časť prác, vyplácali sa aj zálohy. Tiež sa dávali zálohy na ubytovanie. Fakturovalo sa tak, že sa najskôr prešli práce, ktoré boli vykonané a prebraté firmou BELSTAV, a potom sa faktúry vyplácali. Nikdy sa nevyplatilo všetko, nechávalo sa v zálohe 10 až 20 %. Provízia pre obžalovaného H. predstavovala nejakých 5 až 6 % podľa výšky faktúry. Faktúry vyhotovoval podľa skutočnej výmery vykonaných prác na základe preberacích protokolov, po odobrení firmou BELSTAV, ktorá mala vedomosť, že objednávka sa realizuje prostredníctvom subdodávateľov. S formou ESOMONT nekomunikoval, svedkov W. a K. nikdy predtým nevidel, komunikoval len s firmou BELSTAV a obžalovaným H.. Všetky doklady, faktúry riadne zaevidoval do účtovníctva.

Obžalovaný Q. H. využil svoje právo a odmietol vypovedať, na návrh prokurátora postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania. Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že už v daňovom konaní tvrdil, že konateľov spoločnosti ESOMONT V. W. a J.. T. K. nepozná, konal výlučne s R. K.. Účtované práce boli aj skutočne zrealizované a svedok J.. W. W. súpis vykonaných prác v Žiline odobril. S R. K. spolupráca trvala zhruba od roku 2007, na začiatku spolupráce si overoval jeho tvrdenia z údajov v obchodnom registri, či je konateľom spoločnosti ESOMONT, s. r. o. Ružomberok. R. K. pracoval aj s inými podnikateľmi a títo nemali k jeho práci žiadne výhrady. V prípade, keď nemal alebo mal málo vlastných pracovníkov oslovil ako subdodávateľa pána K., ktorý vždy riadne a načas požadovanú prácu odviezol. Nepreveroval, či K. zamestnáva vlastných zamestnancov alebo živnostníkov, podstatná bola kvalita a včasnosť vykonanej práce. Pri úhrade za vykonané práce R. K. trval na plate v hotovosti. Vykonané úkony boli zaevidované aj účtovne, pričom všetky vystavené faktúry a príslušné účtovné doklady predkladal svojmu účtovníkovi. V roku 2011 ho oslovil obžalovaný S. ohľadom realizácie stavebných prác v Žiline a Bratislave. Keďže v tom čase mal vlastných pracovníkov na iných stavbách obrátil sa na R. K.. Dohodli si podmienky spolupráce s tým, že K. na práce zabezpečí priemerne okolo 10 pracovníkov denne, čo sa aj stalo

a práce boli riadne vykonané. Predpokladal, že spoločnosť ESOMONT stále riadne funguje. V. S. o riešení situácie riešiť práce formou subdodávky neinformoval. V roku 2011 nemal dôvod spochybňovať, že R. K. má oprávnenie zastupovať spoločnosť ESOMONT, pretože vystupoval v jej mene a predložil výpis z obchodného registra spolu s plnomocenstvom na zastupovanie tejto spoločnosti. O pozastavení živnostenského oprávnenia k 02.08.2011 nevedel a ani to nemohol predpokladať. Materiál platil on, ak išlo o menšie výdavky priamo R. K.. Takto napríklad uhradil faktúry za materiál na zatepľovanie bytových domov v Žiline a v Bratislave vo výške cca 280.000 € spoločnosti EUNALL, s. r. o. Dolný Kubín, ktorá ho dodala priamo R. K.. Po ukončení konkrétnej etapy prác mu R. K. vždy predložil faktúru a príjmový pokladničný doklad. Oba dokumenty opečiatkoval a R. K. osobne vyplatil účtovanú sumu. R. K. mu predkladal faktúry ako aj príjmové pokladničné doklady už podpísané a pred ním už nič nepodpisoval. Všetky účtované položky boli riadne zrealizované, čo osobne pred fakturáciou aj preveril. R. K. spolupracoval v roku 2011 pod hlavičkou spoločnosti ESOMONT aj so spoločnosťou SA-KU, s. r. o. Liptovské Revúce. Skutočnosť, že účtovníctvo spoločnosti ESOMONT nie je k dispozícii a spoločnosť ESOMONT nepodala zrejme ani daňové priznanie, nemôže byť vyhodnotené v jeho neprospech. Všetky vyfakturované práce boli riadne vykonané, zo strany objednávateľa riadne uhradené a oprávnené zahrnuté do nákladových položiek, čo potvrdil svedok J.. W. W. a môže to potvrdiť aj svedok J.. V. W.. Je pravdou, že práce reálne nevykonali ani pracovníci spoločnosti SMH, s. r. o., ani jeho pracovníci, ale pracovníci, ktorých zabezpečoval R. K. pod hlavičkou spoločnosti ESOMONT. Odmietol, že v prípade „sporných“ faktúr išlo o fiktívne faktúry v zmysle, ako mu je to kladené za vinu. Keďže všetky fakturované práce boli riadne vykonané, nie je opodstatnené, aby náklady spojené s nákupom materiálu neboli zahrnuté do výšky celkovej škody. Tieto náklady mohli predstavovať sumu vo výške cca 350.000 €, čiže pri ich zohľadnení by škoda činila maximálne cca 50.000 € až 60.000 €.

Svedok R. K. vypovedal, že pozná obžalovaného Q. H., obžalovaného V. S. nepozná. Obžalovaného Q. H. nepozná až tak dobre, stretli sa len párkrát. Bol konateľom a majiteľom spoločnosti ESOMONT, ktorú potom predal p. W., mohlo sa stať, že aj po jej predaji vykonával nejaké práce pod spol. ESOMONT, ale ak tomu tak bolo, musel mať splnomocnenie. Takéto splnomocnenie od p. W. aj určite mal, ale dokedy to si už nepamätá, udelené mu bolo písomnou formou. Po nahliadnutí do účtovných dokladov (faktúry a iné pokladničné doklady) na čl. 239 - 308 vyšetrovacieho spisu uviedol, že vyfakturované práce neboli firmou ESOMONT vykonané, faktúry vystavil, pretože odtlačok pečiatky súhlasí, tieto faktúry pravdepodobne vystavil, bolo tomu tak pravdepodobne kvôli nákladom. V tej dobe, keď boli faktúry vystavované, nedisponoval prostriedkami na ich vyhotovenie, ale nemôže ich poprieť, lebo pečiatka súhlasí. Je tiež možné, že podpis je jeho, pretože nemá stále rovnaký podpis. Tiež na vyhotovenie príjmových pokladničných dokladov nikdy nepoužíval písací stroj. Reálne vykonával podnikateľskú činnosť, ale pod firmou Automarko, s.r.o. so sídlom v Žiline, vo výkone trestu je od 11.05.2012. Keď bol majiteľom spol. ESOMONT, spoločnosť vykonávala stavebné práce prostredníctvom živnostníkov, tiež aj zamestnával robotníkov bez papierov. Firmu Automarko mal niekedy od roku 2009, 2010, zamestnával aj živnostníkov, ktorí zasa mali pod sebou tiež nejakých živnostníkov. Účtovné veci pre firmu ESOMONT si robil sám, ale keď išlo o väčšie veci, najal si účtovníčku, ktorá mu spracovala účtovníctvo za jeden, dva dni. Do roku 2010 bol jediným majiteľom a aj konateľom spol. ESOMONT. Obžalovaného H. pozná, a aj preto si myslí, že tie faktúry opečiatkoval. Čo sa týka jednotlivých faktúr nemôže povedať, že tie práce, ktoré sú tam fakturované neboli vykonané, ale tvrdí, že on ich nevykonal a nevykonala ich ani spol. ESOMONT. S obžalovaným H. sa stretol asi 3 alebo 4 krát a reálne pre obžalovaného Q. H. žiadne stavebné práce nevykonával.

Svedok V. W. vypovedal, že bol konateľom spoločnosti ESOMONT, s.r.o., firmu prevzal od p. K. a odvtedy ako ju prevzal, táto spoločnosť je mŕtva. Firmu prevzal preto, lebo potreboval spol. s r.o. a K. poznal dlhšie. Žiadna účtovná evidencia mu nebola odovzdaná, s prevzatím firmy súhlasil, lebo vtedy veľa chľastal. On osobne nedisponoval s pečiatkou firmy a jediný kto mohol za ňu konať bol p. K., pretože mu k tomu udelil plnú moc. K. mu neodovzdal žiadne doklady, neodovzdal mu k firme nič. Od roku 2013 je vo výkone trestu, za túto spoločnosť neurobil žiaden úkon, v tom čase bol konateľom viacerých spoločností, ľudovo povedané bol bielym koňom. Prevod spol. ESOMONT navrhol M. K., ktorý sa poznal s R. K., ani nevie kde podpisovali doklady, tiež mu nebolo povedané, že prečo potrebuje R. K. splnomocnenie.

Svedok J.. W. W. vypovedal, že pracoval pre obchodnú spol. BELSTAV SK, s.r.o. Žilina ako zástupca výrobnotechnického riaditeľa. Prostredníctvom majiteľa spol. BELSTAV SK, s.r.o. Žilina dostal kontakt na obžalovaného S. a spoločnosť SMH, s.r.o. Spolupracovali spolu v rokoch 2010 až 2012, išlo o práce v Bratislave a v Žiline. Fakturácie boli realizované prostredníctvom obž. S. a obž. H. mal na starosti

osoby, ktoré realizovali predmetné diela. Spoločnosť ESOMONT mu nič nehovorí. Práce vykonávané spol. SMH boli v požadovanej kvalite a boli riadne vykonané a prevzaté investorom a prebiehali tak, že si dohodil termín nástupu, prišiel obžalovaný H., oznámil mu rozsah prác, ktoré mu odovzdal a obžalovaný ich potom vykonával a on práce priebežne kontroloval, keďže na starosti mal aj ďalšie stavby. Nemal povinnosť viesť evidenciu zamestnancov na jednotlivých stavbách, do denníka zapisoval iba počet ľudí. Čo sa týka školení BOZP za to zodpovedal priamo zhotoviteľ, keby sa niečo na stavbe stalo, zodpovednosť mal zhotoviteľ. Keď ich firma zabezpečuje lešenie, tak zabezpečuje aj lešenárov, pracovné pomôcky zabezpečoval zhotoviteľ. Čo sa týka použitého materiálu pri stavbe, záleží to od dohody, ale v prípade ak materiál zabezpečuje zhotoviteľ, tak je dohodnutá cena za meter štvorcový. Oboch obžalovaných pozná, zmluvu mali uzatvorenú s obžalovaným S., obžalovaného H. považoval za partnera obžalovaného S.. Čo sa týka spoločnosti SMH, ako firmu ich nezaujímalo či objednané práce budú realizované formou subdodávateľov, podstatná bola kvalita prác a nie kto práce vykonáva.

Na návrh obhajoby bol vypočutý svedok J.. T. V., ktorý vypovedal, že pre spoločnosť SA-KU, s.r.o. viedol účtovníctvo a spracoval aj daňové priznanie za rok 2011, k dispozícii mal účtovné doklady spoločnosti SA-KU s.r.o. a ESOMONT s.r.o. a z nich zistil, že existujú doklady preukazujúce obchodný vzťah medzi spoločnosťou SA-KU a ESOMONT v roku 2011. Po podrobnej analýze tiež zistil, že v daňovom priznaní za rok 2011 nie je uvedená faktúra, a to faktora č. 2011-11-01, ktorá nebola zahrnutá v daňovom priznaní z dôvodu, že daňové priznanie za rok 2011 sa spracúvalo v neskoršom termíne, ako je termín spracovania a odovzdania daňového priznania, pretože čakal na doklady. Na základe daňových dokladov, ktoré prevzal, vyhotovil daňové priznanie za rok 2011 s tým, že upozornil konateľa p. B., že uvedené účtovné doklady nie sú kompletné. Potom ako bol vyzvaný k výsluchu zistil, že sú 4 účtovné doklady a že by sa malo vyhotoviť dodatočné daňové priznanie kvôli spomínanej faktúre, kvôli objektívnosti. Dodatočné daňové priznanie aj vyhotovil, len už nemá prístup na doručenie daňového priznania elektronicky, keďže prebiehalo dedičské konanie a nie je zrejmé, kto z dedičov má prístup k právu podať dodatočné daňové priznanie. Z tohto dôvodu nebolo dodatočné daňové priznanie doručené. Účtovníctvo k dani z príjmov robil na základe dohody s konateľom spoločnosti s p. B., dohoda bola iba ústna, robil ho ako živnostník a svoje služby aj fakturoval. Spracúval účtovnú závierku za roky 2010, 2011, 2012 a 2013, náčrt dodatočného daňového priznania vypracoval v septembri 2018. Podľa jeho názoru bolo daňové priznanie podané z nekompletných účtovných dokladov.

Postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku boli prečítané výpovede svedkov JUDr. V. M., J.. M. M., Ing. T. K., Ing. Q. T. a Ing. P. K..

Svedkyňa V. M., poverená zastupovať poškodený Daňový úrad Žilina, uviedla, že u daňového subjektu daňový subjekt SMH, s. r. o., Trstená, bola vykonaná pracovníkmi Daňového úradu Žilina, pobočka Námestovo daňová kontrola zameraná na zdaňovacie obdobie roka 2011, a to tak na daň z príjmov právnickej osoby, ako aj daň z pridanej hodnoty za 1. štvrtrok, 2. štvrtrok 2011 a júl až december 2011. Kontrolou bol zistený rozdiel dane za kontrolované zdaňovacie obdobie na dani z príjmov právnickej osoby v sume 105 378,98 € a na dani z pridanej hodnoty v sume 110 925,28 €. Rozhodnutiami z 19.11.2014, bol subjektu rozdiel dane vyrubený a tieto už nadobudli právoplatnosť po potvrdení odvolacím správny orgánom. Všetky čiastky boli odstúpené na exekučné konanie.

Svedkyňa J.. M. M., vedúca oddelenia daňovej kontroly Daňového úradu Žilina, pobočka Námestovo, uviedla, že daňovému subjektu SMH, s.r.o., bola vykonaná daňová kontrola na daň z príjmu právnických osôb za zdaňovacie obdobie roka 2011 a daň z pridanej hodnoty za obdobie 1. štvrtrok, 2. štvrtrok 2011, júl-december 2011. Daňová kontrola začala dňa 25.10.2012 a bola rozšírená o kontrolu na daň z pridanej hodnoty. Všetky podstatné skutočnosti sú uvedené v protokole z daňovej kontroly č. 9512401/5/4182882/2013 zo dňa 12.09.2013. Následne došlo k vydaniu viacerých rozhodnutí o vyrúbaní rozdielu dane, celkovo vo výške 216 304,26 €, ktoré v čase konania výsluchu neboli uhradené. Daňový subjekt si uplatnil odpočítanie dane z faktúry za tovary a služby, na ktorých je deklarovaný dodávateľ BAFA Július Franček, Trstená, ktoré správca dane neuznal okrem iného aj s ohľadom na zistenie, že spoločnosť ESOMONT, s.r.o., bola nefunkčná na vykonávanie stavebných prác a tieto nemohla vykonať pre daňový subjekt BAFA Július Franček. Spoločnosť ESOMONT, s. r. o. nepodala za zdaňovacie obdobie roka 2011 daňové priznanie na daň z príjmu, naposledy tak urobila za rok 2007.

Svedok J.. T. K. uviedol, že bol konateľom spoločnosti ESOMONT, s.r.o., ale nie fakticky, lebo mu nebolo poskytnuté žiadne účtovníctvo. Spoločnosť nadobudol od W. a potreboval ju za účelom projektu výstavby

bioplynovej stanice, ktorý sa však nerealizoval. Nedostal žiadne účtovné doklady od spoločnosti, následne začal v súvislosti s ňou chodiť na výsluchy a krátko na to živnostenský úrad zrušil spoločnosti všetky činnosti. vzdal sa konateľstva a požiadal o výmaz z obchodného registra. Vzhľadom na zrušenú živnosť nemohla firma vykonávať žiadnu činnosť. Snažil sa skontaktovať tak W. a ich ekonómku, ale to sa mu nepodarilo. Obžalovaných a ani svedka R. K. nepozná, ani spoločnosť SMH, s.r.o., predmetné faktúry mu nič nehovoria, nikdy ich nevidel.

Svedok J.. Q. T. uviedol, že ako kontrolór na Daňovom úrade Žilina, pobočka Námestovo, bol poverený vykonaním daňovej kontroly u spoločnosti SMH, s.r.o., pre odstup času nevie presne uviesť za aké zdaňovacie obdobie. Kontrolu vykonal s J.. K. a nevie sa už vyjadriť ku kontrole, vykonávali ju štandardne a nemali nikoho v úmysle poškodiť. Počas kontroly bolo preukázané, že práce neboli vykonané, preto dali priestor obžalovanému V. S., aby sa vyjadril. Ku konštatovaniu na str. 4 protokolu z kontroly, že si daňovník uplatnil daňové výdavky (náklady), vynaloženie ktorých na daňové účely dostatočne nepreukázal aj keď tieto výdavky (náklady) daňovník účtoval, uviedol, že tam figurovala spoločnosť ESOMONT ku ktorej urobili zisťovanie. Daňový subjekt vyzvali, aby preukázal svoje tvrdenia a ten predložil súpis prác, ktoré vykonal obžalovaný H.. Obžalovaný Q. H. zasa uviedol, že za neho to vykonala spoločnosť ESOMONT, s.r.o. Je preukázané, že firma ESOMONT nevlastnila zariadenie, ktorými by mohla vykonávať práce.

Svedok J.. P. K., kontrolór Daňového úradu Žilina, pobočka Námestovo uviedol, že bol poverený vykonaním daňovej kontroly u daňového subjektu SMH, s.r.o. Trstená, za zdaňovacie obdobie rok 2011, ktorú začal J.. T. na dani z príjmov a následne svedok vykonal kontrolu na dani z pridanej hodnoty. Kontrolu viedol Ing. T. a všetky zistenia sú zachytené v protokole z kontroly. Kontrolu vykonával aj u daňového subjektu Július Franček BAFA, výsledky ktorej sú zachytené v protokole č. 9512401/5/1386567/2014 zo dňa 28.03.2014. Ku svojim záverom došli na základe preverovania účtovníctva daňového subjektu a preverovania spoločnosti ESOMONT, s.r.o., od ktorej nemali účtovníctvo, ale výpovede J.. T. K. a V. W..

Podľa § 269 Tr. poriadku boli podľa návrhu prokurátora oboznámené listinné dôkazy predovšetkým sporné faktúry, príjmové a pokladničné doklady na č.l. 239-308, 326-714 a 966-1010 (vrátane objednávok, súpisu vykonaných prác a denných záznamov stavieb), zmluvy o dielo na č. l. 310-324, 337-345, 365-376, 388-397, 421-431, 522-535, 552-560, 577-587, 603-615, 625-631, 670-6798, ktoré sú na faktúrach deklarované, daňové priznania k dani z príjmov právnickej osoby SMH, s.r.o. za zdaňovacie obdobie od 01.01.2011 do 31.12.2011 a k dani z pridanej hodnoty na č.l. 188-205, protokol o priebehu a výsledku daňovej kontroly spol. SMH, s.r.o., ktorej predmetom bola daň z príjmov právnickej osoby za rok 2011 a daň z pridanej hodnoty za 1. štvrťrok, 2. štvrťrok a júl až december 2011 na č.l. 90-121, vybavenia dožiadaní daňovými úradmi v súvislosti s vykonávanou daňovou kontrolou u SMH, s.r.o. na č.l. 206 - 219, správy Sociálnej poisťovne ohľadom zamestnancov, výpisy z obchodného registra na jednotlivé spoločnosti, rozhodnutia Finančného riaditeľstva SR na č.l. 34 až 57, Daňového úradu Žilina na č.l. 58 - 61 daňové priznania k dani z príjmov právnickej osoby a dani z pridanej hodnoty spol. SA-KU, s.r.o. na č.l. 1049-1061, 1105-114.

Na hlavnom pojednávaní dňa 01.02.2019 okresný súd sumarizujúc všetky vyššie uvedené vykonané dôkazy, vyhlásil rozsudok, ktorým obž. V. S. uznal vinným zo zločinu skrátenie dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona a obž. Q. H. uznal vinným zo zločinu skrátenie dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, spáchaného formou účasťníctva - pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a obž. V. S. uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a obž. Q. H. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu v rámci súhrnného trestu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky a zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/53/2017 zo dňa 04.07.2017, právoplatný dňa 04.07.2017 a trestný rozkaz sp. zn. 0T/4/2016 zo dňa 04.02.2016, právoplatný dňa 04.07.2017, právoplatný dňa 04.07.2016 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, u ktorej došlo zrušením stratili podklad. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja obžalovaní. Na podklade odvolania podaného obž. V. S. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 3To/51/2019 zo dňa 01.08.2019 rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6T/62/2016 zo dňa 01.02.2019 zrušil v celosti u obž. V. S. a aj ob. Q. H. a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a

rozhodol. Odvolanie obž. Q. H. odmietol ako podané oneskorene. Odvolací súd vytkol prvostupňovému súdu, že v predmetnej veci rozhodol predčasne, na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, a preto sú pochybnosti o správnosti jeho skutkových zistení, na ktorých objasnenie treba vykonať ďalšie dôkazy. Okresný súd zamietol návrhy na doplnenie dokazovania o výsluchy svedkov J., W., S., M. a K. ako i vykonanie znaleckého dokazovania k výške oprávnených nákladov spojených s realizáciou vykonaných stavebných prác, s čím sa odvolací súd úplne nestotožnil. Svedok K. vypovedal, že spoločnosť ESOMONT, s.r.o. v roku 2011 podnikateľskú činnosť v prospech obžalovaného H., prípadne iných subjektov nevykonávala. Z výpovede svedka Ing. V., ktorý bol na žiadosť obhajoby vypočutý na hlavnom pojednávaní však vyplynulo, že spoločnosť ESOMONT, s.r.o. mala v roku 2011 obchodný vzťah so spoločnosťou SA-KU, s.r.o.. Svedok na podporu svojich tvrdení predložil rámcovú zmluvu o spolupráci a poskytnutí služieb platnú od 05.01.2011 do 31.12.2011, podpísanú práve splnomocneným zástupcom spoločnosti ESOMONT, s.r.o. K., odberateľské faktúry a príjmové pokladničné doklady (č. I. 996-1011). Obsah výpovede svedka Ing. V. a listín je v priamom rozpore s výpoveďou svedka K., ktorý vypovedal, že spoločnosť ESOMONT, s.r.o. v roku 2021 podnikateľskú činnosť nevyvíjala, S ohľadom na najmä na tieto okolnosti mal okresný súd podľa názoru krajského súdu vyhovieť návrhom obhajoby na doplnenie dokazovania, ktorým mali byť verifikované údaje uvádzané svedkom K. a tým umožniť obžalovanému brániť sa podanej obžalobe. Podľa doposiaľ vykonaného dokazovania mali byť práce spoločnosťou SMH, s.r.o. v prospech spoločnosti BELSTAV SK, s.r.o. predmetom ktorých bolo zateplenie a rekonštrukcia balkónov v Žiline a v Bratislave, vykonané. Medzi týmito spoločnosťami malo dôjsť k zdaniteľnému plneniu a vyplateniu prác i materiálu, o čo svedčia výpovede doposiaľ vypočutých svedkov a prečítané listinné dôkazy. Sporné ostalo iba to, či spoločnosť SMH, s.r.o. konateľ obžalovaného S. vykonala stavebné práce, vrátane dodávok materiálu, resp. ich častí samostatne, alebo subdodávateľsky prostredníctvom spoluobžalovaného H. a spoločnosti ESOMONT, s.r.o. zastúpenej K.. Za spoločnosť BELSTAV SK, s.r.o. bol vypočutý iba jeden z konateľov, a to Ing. W., ktorý vypovedal, že práce boli vykonané S. a H. podľa vykonaného dokazovania však svedok Ing. W. zabezpečoval iba práce vykonávané v Žiline. Podľa zmlúv a faktúr boli práce vykonávané aj v Bratislave, kde ich zabezpečoval druhý konateľ spoločnosti Ing. W.. Z týchto dôvodov sa javí ako opodstatnený návrh obhajoby vypočut' svedka Ing. W.. V súdnom spise je založené prehlásenie M. S. čl. 1017, ktorý bol konateľom spoločnosti EUNALL, s.r.o., v ktorom uviedol, že spoločnosť EUNALL, s.r.o. spoločnosti ESOMONT, s.r.o., zastúpenej K. v roku 2011 dodala kompletný systém zateplenia na obnovu bytových domov v Bratislave a v Žiline, pozostávajúci z polystyrénu, minerálnej vaty, ukončovacích líšt, sietí, lepidiel a vrchnej stierky v roku 2011 približne za 280.000 Eur. S. zároveň vyhlásil, že jednotlivé faktúry za dodaný materiál spoločnosti ESOMONT, s.r.o. v hotovosti vyplácal priamo obž. H.. Z týchto dôvodov sa javí ako opodstatnený aj návrh obhajoby na vypočutie tohto svedka, pretože sa má priamo dotýkať obsahu výpovede svedka K., ktorý vypovedal, že spol. ESOMONT, s.r.o. v uvedenom období stavebné práce v prospech H. nevykonávala. Prvostupňový súd tiež nedôvodne zamietol návrh obhajoby na vypočutie svedka M., ktorý mal byť prítomný pri realizácii stavebných prác v Bratislave. Podľa obhajoby by mohol vypovedať o tom, aké osoby tieto práce vykonali. Obhajoba už 07.05.2018 podala návrh na vypočutie svedka Q. K. ako svedka, ktorý mohol mať relevantné poznatky o nákupoch stavebného materiálu na práce, ktoré sú obsahom sporných faktúr uvedených v podane obžalobe. Návrh obhajoby je v kontexte vyššie uvedeného tiež dôvodný. Krajský súd zároveň uviedol, že zločin skrátene dane je úmyselným trestným činom. Okresný súd bude musieť v ďalšom konaní, po doplnení dokazovania dôsledne skúmať, či vykonané dôkazy budú, alebo nebudú preukazovať úmyselné zavinenie obž. S.. Obž. H. vypovedal, že obž. S. neinformoval o tom, že objednané práce nevykonával samostatne, ale prostredníctvom subdodávateľskej spoločnosti ESOMONT, s.r.o. Na druhej strane pri skúmaní úmyselného zavinenia obž. S. je nutné vziať do úvahy aj skutočnosti obsiahnuté v listinných dôkazoch, a to vo výkazoch prác i správ Sociálnej poisťovne, podľa ktorých stavebné práce obsiahnuté s sporných faktúrach resp. ich časť prác mohli zrealizovať priamo zamestnanci spoločnosti obž. S.. K návrhu na vykonanie znaleckého posudku odvolací súd uviedol, že nič nebránilo obhajobe zabezpečiť nimi navrhovaný dôkaz a predložiť ho súdu. V ďalšom konaní bude možné uznať obžalovaných za vinných z trestného činu skrátene dane, prípadne iného trestného činu len v rozsahu tých konkrétnych faktúr a výdavkových pokladničných dokladoch, u ktorých jednoznačne nedošlo k zdaniteľnému plneniu (dodaniu materiálu, stavebným prácam) v prospech spoločnosti SMH, s.r.o. zo strany subdodávateľov H. a ESOMONT, s.r.o. zastúpenej K..

V zmysle intencií rozhodnutia odvolacieho súdu okresný súd doplnil dokazovanie výsluchom svedkov S., M. a K..

Svedok C. M., vypovedal, že je majiteľom a konateľom spoločnosti BELSTAV SK, s.r.o. Z obžalovaných pozná obž. S., ktorý v období rokov 2010 -2011 realizoval pre ich spoločnosť stavebné práce, ktoré boli riadne, včas a v požadovanej kvalite odovzdané. Za vykonané práce im bolo zaplatené. S obž. S. spolupracovali aj skôr, išlo o práce menšieho rozsahu, spolupracovať začali na základe odporúčania subdodávateľov z Oravy, ktorí pre ich spoločnosť pracovali aj v ČR. Spolupráca s obž. S. bola na dobrej úrovni. Čo sa týka systému riadenia zákaziek v spoločnosti, na výberové konania chodil spolu s obchodno-výrobným riaditeľom, ktorým bol Ing. W., spolu chodili aj na veľké kontrolné dni, Ing. W. preberal vykonané práce od subdodávateľov. Keď boli nejaké problémy s investormi, s dodávateľmi problémy riešili Ing. W. a Ing. W.. Subdodávatelia mali určitý rozsah prác, ktoré museli dokončiť do určitej fázy, v ktorej sa práce prebrali, podpísali a nastupovala ďalšia fáza. Pokiaľ ide o školenia BOZP, subdodávatelia s.r.o. si školenia zabezpečovali sami, školenie pre živnostníkov zabezpečovali oni, ako spoločnosť. Väčšinou, si školenia zabezpečoval každý sám, že boli zaškolení sa iba zapísalo do denníkov, že môžu pokračovať v prácach. S obž. S. uzavreli zmluvy len na dodávku služieb a prácu, celkový objem je 3.181m², celková hodnota za prácu 57.643 eur. K tomu je spracovaný zoznam jednotlivých faktúr podľa stavieb, čo činí presne sumu 57.643 eur. Z tohto objemu materiál, ktorý dodali na stavbu predstavuje 39.285,35 eur. Obž. S. mal tendenciu skôr robiť veci s materiálom. Keď dodávajú materiál, vo faktúre majú tento materiál aj vyčíslený. V prílohe je uvedený aj odhad na všetok materiál, ktorý bol použitý na všetky zákazky, ktoré pre nich obžalovaný vykonával, odhad je cca 240 až 310.000 eur. Odhad na stavebný materiál je počítaný v ich cenách, nie v katalógových cenách. Odkiaľ obžalovaný bral materiál na zákazky, ich ako firmu nezaujímalo. Oni ako spoločnosť na realizované stavby dodali materiál vo výške 39.285,35 eur, vtedy si SMH fakturovalo iba za prácu. V prípade ak SMH dodávalo prácu aj materiál, tak bola pevná suma, ktorá je však iba odhadom a to 240 až 310.000 eur. To je len za materiál. Ale to je iba ich odhad, ktorý ich nezaujímalo, pre nich bola podstatná len cena za meter, podľa ktorej sa fakturovalo. V cene za meter bola zaúčtovaná práca a materiál.

Svedok Q. K. vypovedal, že pozná oboch obžalovaných, s obž. S. sa stretol jeden alebo dvakrát. Pokiaľ ide o obž. H., pozná ho asi od roku 2002, kedy ho kontaktoval, že zháňa prácu pre svojich ľudí. V roku 2011 pracoval v zahraničí, robotu v zahraničí vykonával na turnusy. Keď bol doma, oslovil ho obž. H., či by mohol prísť a pomôcť mu ohodnotiť kvalitu, množstvo a aj cenu materiálu, nakoľko v tom období nakupoval nejaký stavebný materiál na zatepľovanie. Stretli sa vtedy v Dolnom Kubíne na vlakovej stanici, niekde na parkovisku. Pamätá si, že s ním bol zavalitejší muž, utkvelo mu v pamäti, že obž. H. mal so sebou väčší obnos peňazí, cca 60.000,- eur. Spolu prezreli materiál, kt. už bol naložený na kamióny a prívěse, potom ho zaplachtenovali a odišli s ním preč. Ten zavalitejší muž, bol Róm, mal dlhšie tmavé vlasy. Obž. H. mu uviedol, že stavebný materiál potrebuje na zatepľovanie, spomínal, že robí niekde v Žiline, zdá sa mu, že aj v Ružomberku, vtedy bol ý stavebný boom. On s tým statným pánom, ktorý tam bol s obž. H. nekomunikoval, bol tam iba za účelom, aby posúdil kvalitu, množstvo a cenu materiálu. Čo sa týka časových údajov, kedy malo dôjsť k stretnutiu, musel si prezrieť nejaké archívne údaje, kedy bol vtedy doma, kedy pracoval v Mníchove, ale išlo zhruba mesiac po Veľkej noci.

Svedok M. S. vypovedal, že v priebehu roku 2011 bol konateľom spol. EUNALL, s.r.o., tiež mal veľkosklad v Ružomberku. V priebehu roku 2011 sa stretol s obž. H., bolo to pri dodávkach zatepľovacieho materiálu, bola vtedy doba, kedy sa dal nakúpiť lacnejšie v Poľsku. Najskôr sa dohodol s p. K., následne za materiál vyplácal obžalovaný. Nebolo to len raz, bolo to viackrát pri dodaní tovaru, zhruba 3- 4 krát. Čo sa týka sumy, ktorá mu bola vyplatená za materiál, vždy išlo o sumy vyššie ako 100.000 eur, išlo o sumy od 120.000 do 160.000 eur. Obž. H. a aj p. K. spomínali, že materiál potrebujú na bytovky v Bratislave a tiež v Žiline. Pokiaľ ide o popisované dodávky materiálu, zmluvu uzavrel so spol. ESOMONT, podpisoval ju KY., ktorý mal plnú moc, podpisoval ju v Dolnom Kubíne. Splnomocnenia mal od spol. ESOMONT, ale či išlo o generálne splnomocnenie, to si nepamätá. P. K. bol splnomocnený na uzavretie zmluvy, kto bol konateľom sa vyjadriť nevie. Išlo o klasickú zmluvu na dodávku tovaru, na ktorej bol vyšpecifikovaný tovar, išlo o tovar na zatepľovanie. Vždy sa dohodol s p. K., tovar sa preberal v Dolnom Kubíne na stanici. Išlo o klasický priebeh pri preberaní tovaru, jeho zaujímalo hlavne, aby bolo za tovar zaplatené. Za tovar platil obžalovaný H., vystupoval tam, ako nejaká previazaná osoba, pôsobil dôveryhodnejším dojmom ako K.. Tovar si preberali na základe dodacieho listu. Kto bol uvedený ako odberateľ si nepamätá. V uvedenom roku od obž. H. prevzal celkom za tovar asi sumu 300.000 eur, mohlo to byť aj viac. Platby zaevidoval v daňovom účtovníctve, teraz si nepamätá, ale myslí so, že vystavoval príjmový doklad, kto bol na ňom uvedený ako osoba, ktorá mu odovzdala finančné prostriedky nevie. Od spol. ESOMONT bolo všetko uhradené. Svoju spoločnosť predal, doklady boli odovzdané novému štatutárovi, ktorý si ich prevzal. Spoločnosť predal v roku 2012, nepamätá si komu spoločnosť predal.

Súd na hlavné pojednávanie opakovane predvolal svedka Ing. V. W., ktorý opakovane ospravedlnil svoju neprítomnosť svojím nepriaznivým zdravotným stavom, ktorý mu neumožňuje účasť na hlavnom pojednávaní, o svojom zdravotnom stave predložil aj lekárske potvrdenie, z ktorého vyplynulo, že lekár neodporučil vzhľadom na psychosomatický stav svedka, zúčastniť sa mu na hlavnom pojednávaní, a to ani do budúcnosti, nakoľko by mohlo dôjsť k zhoršeniu jeho zdravotného stavu. Obhajoba upustila od svojho návrhu na vypočutie svedka J. V. W..

Na návrh obhajoby bol na hlavnom pojednávaní vypočutý znalec Ing. Jozef Palášek, ktorý v predmetnej veci na návrh obhajoby vypracoval znalecký posudok č. 16/2021. Na pojednávaní vypovedal, že predmetom znaleckého posudku bolo stanovenie orientačnej hodnoty stavebných materiálov, ktoré boli zapracované v jednotlivých stavebných dielach, keďže sa jednalo o viacero stavieb. Pred vypracovaním znaleckého posudku vykonali ohliadku jednotlivých stavebných objektov, to bytové domy v Žiline a v Bratislave. Na základe ohliadky skonštatovali, že práce, ktoré boli uvedené v súpisoch boli aj zrealizované. Pri ohliadke bola skontrolovaná hrúbka izolantov, materiál použitý ako izolant, či boli vykonané práce korešpondujúce so súpisom stavebných prác. Na základe vlastných zistení, pristúpili k spracovaniu rozpočtov jednotlivých stavieb, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou znaleckého posudku. Rozpočtovú dokumentáciu spracovali v zmysle štandardne používanej cenníkovej databázy, ktorá je vo všeobecnosti používaná na stavebnom trhu. Jedná sa o databázu, ktorej autorom je ich znalecká organizácia a je využívaná v slovenskom stavebníctve cca na 80-90 %. Upozornili, že materiály, ktoré sú v cenových položkách zakomponované sú v cenovej hladine bez množstevných rabatov, čiže sa jedná o ceny, ktoré výrobca, resp. predajca má uvedené na svojich webových stránkach, resp. sú získané tak, že ich organizácia má zmluvy s organizáciami, ktoré im priebežne hodnoty cien materiálov poskytujú. Výška množstevných rabatov pri veľkých objemoch objednávok, závisí od zmlúv, môže dosahovať výšku, ktorá je dopredu dohodnutá, ale orientačne podľa ich skúseností sa pohybuje v percentuálnom rozsahu 20 až 40 %, resp. aj 50 %, väčší rabat nepredpokladá. Ich úlohou bolo vyjadriť orientačný náklad materiálu v položkách, čo je prehľadne uvedené v prílohe nimi vypracovaného ZP. Urobili obhliadku každého jedného objektu, na ktorých sa bytové domy nachádzali, v niektorých prípadoch sa rozprávali s obyvateľmi bytových domov, ktorí im orientačne potvrdili, že stavebné práce boli vykonané niekedy v roku 2012. Z ohliadok bola vykonaná aj fotodokumentácia. Všetky práce, ktoré sú v prílohe teda boli aj vykonané, bolo evidentné, že pri niektorých bytových domoch boli vizuálnym pohľadom výmery výrazne vyššie, ako výmery uvedené v súpise vykonaných prác, čo znamená, že na konkrétnom bytovom dome museli byť aj iní dodávatelia. Orientačné ceny materiálov, ktoré sú vyjadrené v ZP pre jednotlivé bytové domy, sú bez množstevných rabatov. Čo bolo predmetom obžalovaných je súpis prác. Čo sa týka materiálov vnímali súpis vykonaných prác, ktorý vždy musí byť aj vrátane materiálu, aby sa táto práca dala vykonať. Obhliadkou bolo teda zrejmé, že materiály fyzicky existujú a sú zabudované. Nemali vedomosť, že by materiály boli odčlenené od súpisu vykonaných prác, nakoľko zo súpisu prác nebolo zrejmé, či sú materiály odčlenené alebo nie, nakoľko jednotkové ceny súpisu prác neboli uvedené. Keby boli uvedené, tak na prvý pohľad je viditeľné, či tam ten materiál je alebo nie je. Pri vypracovaní ZP nemali k dispozícii zmluvy a dohodnutú cenu prác. Mali k dispozícii faktúry, z ktorých ale nebolo zrejmé, či sa jedná o práce alebo materiály, alebo súčet prác a materiálov.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona sa dopustí, kto skrátí daň vo veľkom rozsahu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr., zákona účastníkom na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník). Podľa § 21 ods. 2 Tr., zákona na trestnú zodpovednosť účastníka sa použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 písm. a/, b/ Tr. zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel), alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobil, bol s tým uzrozumený (nepriamy úmysel).

Trestný čin skrátenia dane je charakteristický podvodným úmyslom páchatel'a, ktorý je špecificky zameraný na zníženie alebo úplné eliminovanie daňovej povinnosti prostredníctvom uvedenia do omylu daňového úradu v otázke údajov, z ktorých daňová povinnosť, resp. jej výška vyplýva, vrátane zatajenia takých údajov. Daň však možno skrátiť len do výšky, v ktorej sa má priznať a následne zaplatiť. Po subjektívnej stránke bolo preukázané, že obžalovaní sa dopustili predmetného trestného činu úmyselnou formou v zmysle ust. § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Súd aj po doplnení dokazovania v zmysle intencii zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, po dopytí svedkov S.a a K., tiež výsluchu znalca Ing. Jozefa Paláška, ktorý v predmetnej veci na návrh obhajoby vypracoval znalecký posudok č. 16/2021, a to v kontexte s už vykonanými dôkazmi dospel k opätovnému záveru, že vina obžalovaných bola preukázaná tak priamymi ako aj nepriamymi dôkazmi, ktoré do seba logicky zapadali. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obž. V. S. ako fyzická osoba a tiež ako platca DPH, v úmysle protiprávne znížiť svoju daňovú povinnosť, navýšil svoje výdavky a zabezpečil si vyhotovenie nepravdivých účtovných dokladov, ktorými boli účtovné doklady, ktoré sú označené v skutkovej vete výrokovvej časti odsudzujúceho rozsudku, ktoré si obžalovaný spolu s rovnako zabezpečenými fiktívnymi dokladmi o úhrade týchto faktúr zaúčtoval do svojho účtovníctva a to i napriek tomu, že k deklarovanej zdaniteľnej plneniu a ani platbám nedošlo (súd poznamenáva, že netvrdí, že reálne nedošlo k vykonaniu prác) a následne postupne podal na Daňovom úrade v Námestove daňové priznanie na daň z príjmu fyzickej osoby a daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty, a to práve aj na podklade týchto fiktívnych účtovných dokladov, pričom tieto fiktívne doklady mu za týmto účelom zabezpečil obž. Q. H. a tak znížil vlastnú daňovú povinnosť na dani z príjmov fyzickej osoby a tiež si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH, čím takto protiprávne znížil daňovú povinnosť o 105 378,98 € na priamej dani a o 110 925,28 € na nepriamej dani a podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona spôsobil skrátením dane škodu veľkého rozsahu, t.j. škodu minimálne 133.000 €, preto bolo jeho konanie kvalifikované podľa ods. 4 § 276 Tr. zákona. Konanie obž. V. S. tak bolo posúdené ako trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, pretože obžalovaný tým, že vedome zahrnul so svojho účtovníctva fiktívne faktúry naplnil znaky súdeného zločinu a konanie obž. Q. H. bolo posúdené ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, spáchaný formou účasti, a to pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, pretože obžalovaný bez existencie zdaniteľného plnenia vystavil a zabezpečil fiktívne faktúry obž. V. S. k tomu, aby vo veľkom rozsahu skrátil daň.

Obrana obžalovaných bola predovšetkým postavená na tvrdení, že sa nejedná o fiktívne účtovné doklady, že všetky zdaniteľné plnenia pre generálneho objednávateľa spol. BELSTAV, uvedené v označených faktúrach - oteplenie a rekonštrukcia balkónov v Žiline a v Bratislave boli reálne vykonané, vykonané boli prostredníctvom subdodávateľa spol. ESOMONT, s.r.o., všetky vyfakturované práce boli aj zo strany objednávateľa riadne uhradené, boli tak oprávnené zahrnuté do nákladových položiek, čo potvrdili aj svedkovia. Obž. S. v rámci obrany uvádzal, že podpísal zmluvu o dielo so spol. BELSTAV a keďže nemal dostatok ľudí, oslovil obž. H., podnikajúceho ako živnostník Július Franček - BAFA Trstená, s ktorým tiež podpísal zmluvu a ktorý práce zrealizoval prostredníctvom subdodávateľa spol. ESOMONT. Kontrolne dni sa konali aj za účasti spol. BELSTAV, prítomný bola aj obž. H., zrealizované práce sa odobrili, vrátane ich kvality, tiež či sa dodržiava harmonogram. Robotníkov, ktorí vykonávali práce riadil obž. H. a keď boli nejaké problémy, tak spolu komunikovali. Na stavby chodil sporadicky ako mal čas, ale kontrolných dní sa zúčastňoval. Robotníkov, ktorí na stavbách pracovali osobne nepozná, bolo tam aj viac partíí, ohľadom prác komunikoval s obž. H.. Fakturovanie prác bolo rôzne, provízia pre obž. H. predstavovala 5 až 6 % podľa výšky faktúry. S firmou ESOMONT, s.r.o. nekomunikoval a svedka W. a svedka K. nikdy predtým nevidel. On komunikoval len s firmou BELSTAV a obž. H., ktorý

mu predložil všetky doklady a faktúry, ktoré riadne zaevidoval do účtovníctva. Obž. H. tiež vypovedal, na čo poukázal aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení, že obž. S. neinformoval o tom, že objednané práce nevykonával samostatne, ale prostredníctvom subdodávateľskej spol. ESOMONT, s.r.o. Uvedené dal odvolací súd do pozornosti okresnému súdu v súvislosti s potrebou dôsledne skúmať úmyselné zavinenie obž. S., pretože stíhaný zločin skrátene dane je úmyselným trestným činom. Prostredníctvom obhajcov sa obžalovaný Q. H. tiež bránil, že práce boli riadne vykonané, čo nebolo v konaní nijako spochybnené, nemal dôvod si myslieť, že tieto práce nevykonala spoločnosť ESOMONT, s.r.o. Opak, že spoločnosť ESOMONT, s.r.o. nemala práce vykonať, nebol počas konania žiadnym spôsobom preukázaný. Viaceré svedecké výpovede (S., K.) a listinné dôkazy potvrdzujú, že svedok K., resp. jeho spoločnosť ESOMONT s.r.o. fakturované práce vykonala. Ak by však aj práce neboli v skutočnosti vykonané spol. ESOMONT, s.r.o. obžalovaný nemôže byť trestnoprávne a ani inak postihnutý za to, že sa v subdodávateľskom reťazci vyskytol podvodne jednajúci subjekt, ak mu cez objektívne dôkazy nie je dokázané, že bol vedome a úmyselne súčasťou tohto reťazca a o takomto konaní vedel. Výpoveď svedka R. K. je absolútne nedôveryhodná, plná rozporov, protirečení a preukázaných klamstiev. Zároveň obhajoba poukázala na nepoužiteľnosť záverov z daňovej kontroly na účely trestného konania. Daňové a trestné konania, sú dve samostatné, na sebe nezávislé konania, pričom orgány činné v trestnom konaní a ani súd nemôžu bez ďalšieho prevziať závery správu dane, pretože sú postavené na úplne iných princípoch možnosti procesnej obrany subjektov na ňom zúčastnených sú diametrálne odlišné. Súd by prevzal dôkaz, pri ktorom by neplatil jeden zo základných princípov trestného konania, a to ten, že dôkazné bremeno leží na strane prokurátora a nie na strane obžalovaného. Prevzatím záverov daňovej kontroly do trestného konania v predmetnom konaní však vzniká celkom opačná situácia, kedy sa na obžalovaného už vopred pozerá ako na osobu, ktorá krátila daň a to práve s poukazom na závery daňovej kontroly. Je irelevantné, že sú v danej veci vypočul zamestnancov správcu dane, keďže títo v podstate iba zopakovali, akým spôsobom postupovali pri nezákonne vykonanej daňovej kontrole, postavenej na opačných princípoch ako je trestné konanie. V ďalšom polemizoval o zákonnosti a správnosti postupu správcu dane v daňovom konaní a záveroch daňovej kontroly. V ďalšej časti analyzoval výpoveď svedka K. a spochybňoval jeho vierohodnosť, okrem iného poukázal aj na časť jeho výpovede, kde svedok uviedol, že v danom čase zamestnával robotníkov aj na čierno. Poukázal na nesúlad jeho výpovede s výpoveďou svedka W., ktorý potvrdil, že vystupoval ako biely kôň, čím vyvrátil tvrdenie svedka K., že malo ísť o seriózný predaj spoločnosti. Tiež jeho preukázaným klamstvom je aj tvrdenie ohľadom spoločnosti AUTOMARKO, kedy uvádzal, že vykonávala činnosť r. 2009, 2010, pričom konateľom a spoločníkom tejto spoločnosti sa stal až 10.06.2011. Ak teda priznáva, že vykonával stavebné činnosti a niektoré aj v Žiline a v Bratislave mohol ich do 10.06.2011 voči tretím osobám vykonávať jedine v mene ESOMONT a nie prostredníctvom spol. AUTOMARKO. Tiež bolo poukázané, že svedok K. mohol byť motivovaný podať nepravdivú svedeckú výpoveď proti obžalovaným, aby získal nejaké úľavy v súvislosti s jeho odsúdením za daňové trestné činy. Následne došlo k spochybňovaniu výšky škody, bolo poukázané, že dostupná judikatúra potvrdzuje, že pri daňových trestných činoch sa pri vyčíslení rozsahu skrátene dane nevychádza z výšky súm uvedených na faktúrach a je povinnosťou súdu hodnotiť danú otázku samostatne, a to aj v prípade, ak už existuje rozhodnutie správcu dane. R27/1979: Otázka, v akom rozsahu bola činom páchatel'a skrátene daň, je pri trestnom čine skrátene dane a poistného podľa § 276 TZ otázkou viny. Preto súd rozhodujúci v trestnom konaní posudzuje túto otázku samostatne, a to aj v prípade, ak príslušný orgán o daňovej povinnosti i o výške dane už právoplatne rozhodol (§7 ods.1 TP). Rozhodnutie tohto orgánu berie súd do úvahy a hodnotí ho pri svojom rozhodnutí rovnako ako každý iný dôkaz v rámci postupu podľa § 2 ods. 12 TP. Za týmto účelom obhajoba zadala znaleckej organizácii CENEKON, a.s. vypracovanie znaleckého posudku, predmetom ktorého bolo stanovovanie orientačnej hodnoty stavebných materiálov zabudovaných do jednotlivých stavieb, a to v čase vykonania stavebných prác.

Obrana obžalovaných, že predmetné účtovné doklady, uvedené vo výrokovvej časti skutkovej vety rozsudku neboli fiktívne bola preukázateľne bez akýchkoľvek pochybností vyvrátená predovšetkým svedeckými výpoveďami svedkov R. K., V. W. a J.. T. K., ktorí sa vyjadrovali k spol. ESOMONT, ktorá podľa vyjadrení obžalovaných mala reálne zdaniteľné plnenia vykonať. Svedok R. K. vypovedal, že bol konateľom a majiteľom spoločnosti ESOMONT, s.r.o., ktorú následne predal svedkovi V. W., svedok ani raz neuviedol, že by išlo o seriózný predaj spoločnosti, ako sa to snažila predostrieť obhajoba s cieľom spochybníť vierohodnosť výpovede svedka K., naopak svedok K. poukázal počas výsluchu, že vyrábal fiktívne faktúry, dopúšťal sa daňovej trestnej činnosti, za ktorú aj bol právoplatne odsúdený a aktuálne si aj vykonával trest odňatia slobody za daňovú trestnú činnosť. Zároveň uviedol, že z obžalovaných poznal iba obž. Q. H., s ktorým sa však stretol iba asi 3 alebo 4 krát a reálne pre obž. H. žiadne stavebné

práce nevykonával. Po nahliadnutí do sporných účtovných dokladov na čl. 239 -308 vyšetrovacieho spisu sa jednoznačne vyjadril, že vyfakturované práce neboli firmou ESOMONT, s.r.o. vykonané, faktúry pravdepodobne vystavil, je tam pečiatka spoločnosti, ak ich však vystavil, tak tomu bolo pravdepodobne iba kvôli nákladom. V dobe, ako boli faktúry vystavované, nedisponoval prostriedkami na vyhotovenie stavebných prác. Výpoveď tohto svedka bola súdom vyhodnotená ako vierohodná, svedok K. nemal žiaden dôvod, ani motiváciu krivo obviňovať obž. H. jeho výpoveď je vierohodná aj vzhľadom ku zisteniam, že spol. ESOMONT, s.r.o. nedisponovala v rozhodnom období žiadnym materiálnym a ani personálnym vybavením, bola nefunkčná, potvrdili to aj svedkovia V. W., J. T. K., tiež to vyplynulo z výpovedí svedkov, ktorí vykonávali daňovú kontrolu. Súd poukazuje na výpoveď svedkyne Ing. M., ktorá vypovedala, že spoločnosť ESOMONT, s.r.o. naposledy podala daňové priznanie na daň z príjmu za rok 2007. Všetky tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že v skutočnosti išlo iba o nefunkčnú „mŕtvu“ spoločnosť. Svedok V. W. vypovedal, že bol konateľom spoločnosti ESOMONT, s.r.o. firmu prevzal od svedka K. a ako ju prevzal, spoločnosť je mŕtva, žiadna účtovná evidencia mu nebola odovzdaná a s prevzatím firmy súhlasil, lebo vtedy veľa pil a ľudovo povedané bol bielym koňom. Svedok Ing. T. K. uviedol, že bol konateľom spoločnosti ESOMONT, s.r.o., ale nie fakticky, nebolo mu poskytnuté žiadne účtovníctvo. Spoločnosť nadobudol od svedka V. W., potreboval ju za účelom projektu výstavby bioplynovej stanice, ktorý sa však nerealizoval. Nedostal žiadne účtovné doklady, v súvislosti s touto spoločnosťou chodil na výsluchy a živnostenský úrad zrušil spoločnosti všetky činnosti. Výsluchmi týchto svedkov bolo preukázateľne zistené, že firma ESOMONT, s.r.o. zdaniiteľné plnenia fakturované v sporných faktúrach nikdy vykonať nemohla, išlo tak o preukázateľne fiktívne faktúry, súd nespochybňuje, že práce boli vykonané, ale vykonal ich niekto iný, stavebný materiál musel byť zakomponovaný do stavieb, ale určite to nebol stavebný materiál zahrnutý v predmetných fiktívnych dokladoch. Obž. H. sa snažil presvedčiť súd, že spol. ESOMONT s.r.o. skutočne vykonala pre neho stavebné práce, že medzi nimi reálne existoval obchodnoprávny vzťah, a to i napriek výpovedi svedka K., ktorý sa jednoznačne na hlavnom pojednávaní v prítomnosti obžalovaného, bez akéhokoľvek zaváhania vyjadril, že obžalovaného H. stretol iba asi 3 alebo 4 krát a reálne pre neho žiadne stavebné práce nevykonával, stretol sa s ním, len za účelom vyhotovenia fiktívnych faktúr. Je priam nemysliteľné, aby pri takomto objeme prác a pomerne vysokých fakturovaných sumách, ktoré boli vyplácané „samozrejme“ v hotovosti, sa svedok s obžalovaným stretol iba tri alebo štyrikrát. Podľa faktúr a príjmových dokladov, by ich osobné kontakty museli byť oveľa, oveľa intenzívnejšie a museli byť založené na dôvere. Svedok K. by si určite na obžalovaného a vykonané práce spomenul, keby ich realizoval, keďže fakturovali ešte začiatkom roku 2012 a od 11.05.2012 je svedok K. vo výkone trestu za daňové trestné činy. O tom, že sa obž. H. a svedok K. skoro nepoznali, svedčili aj ich reakcie na hlavnom pojednávaní. Senát vyhodnotil výpoveď svedka K. ako úprimnú, neexistuje žiadne logické vysvetlenie, prečo by popieral vykonanie prác na stavbách v Žiline a v Bratislave, ktoré boli dokonca vykonané včas a kvalitne odvedené (výpovede svedkov Ing. W., C. M.), ak by ich skutočne bol zrealizoval a prečo by tak nezmyselne riskoval ďalšie trestné stíhanie. Ak by sa svedok K. rozhodol klamať, aby si privodil nejakú úľavu od orgánov činných v trestnom konaní, ako sa o tom snažila presvedčiť súd obhajoba, svedok by v prípravnom konaní neodmietol vypovedať a tiež by mu potom nerobilo ani väčší problém usvedčiť aj obž. S., keďže obž. H. je stíhaný za účastiť na zločine spáchanom obž. S.. Výpoveď svedka K. vyznela vierohodne, sám na hlavnom pojednávaní poukázal na to, že práve za daňové trestné činy je vo výkone trestu. Pokiaľ sa obhajoba snažila spochybniť výpoveď svedka K. výpoveďou svedka M. S., ktorý potvrdzoval obranu obž. H. tým, že mal potvrdiť pravosť účtovných dokladov vystavených spol. ESOMONT, s.r.o. Výpoveď toto svedka je zjavne účelovou, motivovanou snahou pomôcť obž. H., svedok S. ani nemal inú možnosť ako potvrdiť pravosť sporných dokladov, keďže jeho spoločnosť mala figurovať ako predajca materiálov na fiktívne obchody a on mal „fiktívne“ doklady zahrnúť do účtovníctva spol. EUNALL, s.r.o., ktorej konateľom bol ešte v roku 2011 a svoju spoločnosť EUNALL, s.r.o., so svojimi záväzkami (podľa daňového priznania bola v strate), predal neznámej osobe. Je pozoruhodným, ako si svedok S. spomínal podrobnosti ohľadom obchodov v roku 2011, kedy sa mal stretnúť s obž. H. a svedkom K. (svedok K. sa pritom vyjadril, že osobu s takýmto menom nepozná), dokonca si spomenul, na aký účel kupovali stavebný materiál, na aké konkrétne stavby, vyplatené finančné prostriedky, počet stretnutí, rovnako že svedok K. disponoval splnomocnením, ale nepamätal si osobu, ktorej o rok neskôr predal svoju spoločnosť EUNALL, s.r.o.. Ďalšou pochybnou výpoveďou bola výpoveď svedka K., ktorý si rovnako pozoruhodne dobre pamätal akurát na stretnutie v Dolnom Kubíne, pri preberaní stavebného materiálu, na ktorom mal byť prítomný obž. H. a osoba, ktorá popisom mala zodpovedať zrejme svedkovi K.. Tiež si pamätal, ako obžalovaný mal uhradiť faktúru vo výške 60.000 eur, pričom táto jeho výpoveď ale nekorešpondovala s výpoveďou svedka S.. Svedok S. nevypovedal, že by pri preberaní stavebného materiálu mala byť niekedy prítomná ešte ďalšia osoba, tiež uviedol, že za stavebný materiál sa vyplácali

vždy sumy vyššie ako 100.000 eur, konkrétne od 120.000 eur do 160.000 eur, pričom svedok K. mal byť pri vyplatení faktúry vo výške 60.000 eur. Uvedené skutočnosti iba spochybňujú vierohodnosť výpovedí týchto svedkov.

Ďalej v neposlednom rade bola obrana obžalovaných vyvrátená aj svedeckými výpoveďami svedkov Q., V. M., Ing. M. M., Ing. Q. T. a Ing. P. K., ktorí vypovedali k záverom daňovej kontroly vykonanej vo vzťahu k spol. SMH, s.r.o., vykonanej Daňovým úradom Žilina, pobočka Námestovo, pričom daňová kontrola bola zameraná na zdaňovacie obdobie roka 2011, a to tak na daň z príjmov právnickej osoby, ako aj daň z pridanej hodnoty za 1. štvrťrok, 2. štvrťrok 2011 a júl až december 2011. Ich výpoveďami bolo zistené, že daňová kontrola zistila, že daňový subjekt si uplatnil odpočítanie dane z faktúry za tovary a služby, na ktorých je deklarovaný dodávateľ BAFA Július Franček, Trstená, ktoré správca dane neuznal okrem iného aj s ohľadom na zistenie, že spoločnosť ESOMONT, s.r.o. ktorá ich mala reálne vykonať bola nefunkčná, tieto práce tak nemohla vykonať pre daňový subjekt BAFA Július Franček. Spoločnosť ESOMONT, s.r.o. nepodala za zdaňovacie obdobie roka 2011 daňové priznanie na daň z príjmu, naposledy tak urobila za rok 2007. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na obranu obžalovaných, ktorí sa prostredníctvom obhajcov bránili aj tým, že poukazovali na nepoužiteľnosť záverov z daňovej kontroly na účely trestného konania, poukazovali, že súd nemôžu bez ďalšieho prevziať závery správu dane, pretože sú postavené na úplne iných princípoch možnosti procesnej obrany subjektov na ňom zúčastnených sú diametrálne odlišné. Súd sa s obhajobou v tejto časti stotožňuje, je si vedomý, že trestné a daňové konanie je postavené na iných princípoch, uvedeného si bol vedomý už aj vo svojom predchádzajúcom zrušenom rozhodnutí v tejto veci. V tejto súvislosti súd uvádza, že postupom podľa § 269 Tr. poriadku boli prečítané listinné dôkazy, a to okrem sporných faktúr obsiahnutých v skutkovej vete, na ktorých je okrem iného uvedená aj DPH, tiež aj faktúry s ich podkladmi (a to najmä príjmové pokladničné doklady) vystavené spol. ESOMONT, s.r.o. pre odberateľa BAFA- Franček Július Trstená, na ktorých sú rovnako uvádzané fakturované sumy spolu s DPH, tiež daňovými priznaniami, ktoré nesporne majú významnú dôkaznú hodnotu, pri preukazovaní daňových trestných činov. Zároveň boli oboznámené aj ako listinné dôkazy podklady z daňovej kontroly, ktoré korešpondovali s oboznámenými listinnými dôkazmi a k záverom daňovej kontroly boli na návrh obžaloby vypočutí svedkovia - zamestnanci správcu dane, ktoré dôkazy boli následne vyhodnotené v kontexte so všetkými ostatnými dôkazmi, vrátane výpovedí obžalovaných. Práve z dôvodov, na ktoré poukazovala obhajoba, ktorých si je súd vedomý, súd nevychádzal a ani neoboznamoval vyjadrenia osôb podávajúcich vysvetlenia pred správcom dane v rámci daňového konania, pretože neboli zabezpečené procesným spôsobom a pre účely trestného konania tak boli nepoužiteľné.

Obžalovaní sa bránili aj spôsobom, že predmetné faktúry nie sú fiktívne a boli oprávnené zaúčtované do účtovníctva, pretože práce boli reálne vykonané, čo im dosvedčil svedok Ing. W. W. a k uvedenému mal vypovedať aj svedok Ing. V. W.. Súd svedka V. W. aj predvolal na hlavné pojednávanie, zo zdravotných dôvodov na strane svedka však výsluch zrealizovaný nebol a obhajoba upustila od výsluchu tohto svedka. Svedok J.. W. W. dosvedčil, že spol. BELSTAV SK, s.r.o. spolupracovala so spoločnosťou SMH, s.r.o., v rokoch 2010 až 2012, fakturácie boli realizované prostredníctvom obž. S. a obž. H. mal na starosti osoby, ktoré realizovali predmetné diela. Spol. ESOMONT mu nič nehovorí, práce vykonávané spol. SMH boli vykonané v požadovanej kvalite a boli prevzaté investorom. Spol. BELSTAV nevedia evidenciu zamestnancov, do denníka sa zapisoval iba počet ľudí a za školenia BOZP zodpovedal priamo zhotoviteľ. Spol. BELSTAV mala zmluvu o dielo uzatvorenú s obž. S., obž. H. považoval za jeho partnera. Svedok J.. V. W. mal dosvedčiť a preukázať súdu, že rovnako v zmysle zmluvy o dielo, ktorú mal obž. S. uzavretú so spol. SMH, s.r.o. boli zrealizované aj práce v Bratislave. Podľa názoru súdu nebolo potrebné k týmto skutočnostiam svedka Ing. V. W. vypočuť, obhajoba aj upustila od výsluchu tohto svedka, súd sa už aj vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí vyjadril, že nespochybňuje, že stavebné práce v Žiline a aj v Bratislave zrealizované boli, len ich nezrealizovala spol. ESOMONT, s.r.o., ako to bolo deklarované na účtovných dokladoch. K tejto časti obrany súd, opakovane uvádza, že pre súdne konanie nebolo podstatným, či fakturované stavebné práce v skutočnosti boli zrealizované, podstatným však pre toto konanie je, že tieto práce neboli zrealizované spol. ESOMONT, neboli zrealizované tak, ako je to uvádzané v účtovných dokladoch, tieto účtovné doklady sú preto fiktívne a obž. S. napriek tomu, že o tom vedel, zaúčtoval ich do svojho účtovníctva. Obž. S. vedel, že účtovné doklady boli vyhotovené práve za účelom navýšenia jeho nákladov, zvýšenia výdavkov a neoprávneného zvýšenia základu dane a vystavené fiktívne faktúry zahrnul do svojho účtovníctva, aby tak skrátil svoje daňové povinnosti voči štátu. Vina oboch obžalovaných bola preukázaná tak priamymi ako aj nepriamymi dôkazmi, pričom tieto dôkazy do seba logicky zapadali. Pokiaľ sa obž. V. S. bránil, že nevedel, že ide

o fiktívne doklady, keďže práce ako subdodávateľ pre neho realizoval obž. H., táto obrana vyznela vo svetle vyššie uvedených dôkazov nevierohodne, nevierohodne vyznela najmä z pohľadu ekonomickej stránky fungovania spol. SMH, s.r.o.. V tomto smere súd uvádza, že účelom každého podnikania je ziskovosť, pričom z účtovných dokladov obž. S. vyplýva, že spôsob fakturácie, t.j. akým spôsobom fakturoval svojmu subdodávateľovi obž. H. (BAFA Július Franček) sa vymyká tomuto účelu a aj celkovej logike podnikania. Súd poukazuje na nestabilnú, ale predovšetkým nízku výšku provízie pre obž. S., ktorý mal uzavretú zmluvu s BELSTAVOM, pričom už v čase uzatvorenia zmluvy vedel, aká odmena mu bude vyplatená, pričom jeho celkový zisk pred zdanením bol len vo výške 4% a nie je tak logickým a ani pochopiteľným, že zisk pre obž. H. mal predstavovať sumu, na ktorej mala ešte ekonomicky profitovať ďalšia spoločnosť (v tomto prípade podľa tvrdení oboch obžalovaných firma ESOMONT). Pri hodnotení dôkazov je potrebné na predmetnú vec hľadieť aj z toho aspektu, že predmetné stavby sa realizovali v čase, označovaného aj svedkami ako obdobie tzv. stavebného boomu, len ťažko si je tak logicky predstaviť, že by stavebné firmy fungujúce dlhodobo na trhu, v období, kedy si mohli zákazky vyberať, by pracovali za takéto nízke zisky. Ďalším dôvodom, pre ktorý súd neoveril obrane obž. S., a to že nevedel, že doklady - faktúry, ktoré zahrnul do svojho účtovníctva sú fiktívne, je neobvyklý spôsob, akým bola dohodnutá zakaždým iná marža, ktorá je zdrojom zisku podnikateľov, a to pri realizovaní prác na Sputnikovej ulici (ide o maržu do 2,5 %) a tiež je spochybnené, že obž. S. fakturoval spol. BELSTAVU s dlhšou dobou splatnosti, než mal sám voči obž. H., a to aj z toho pohľadu, že všetky záväzky voči obž. H. boli uhradené v lehote splatnosti napriek nízkej ziskovosti (nízka marža), aj keď na druhej strane generálny objednávateľ BELSTAV meškal s úhradou faktúr. Tiež bola vyvrátená obrana obž. S. spočívajúca v tvrdení, že práce realizoval formou subdodávateľa, ktorým bol obž. H. práve z dôvodu, že nemal k dispozícii svojich zamestnancov, doslovne uviedol, že jeho zamestnanci sa na týchto prácach nepodieľali, čo však odporovalo listinným dôkazom, keďže táto časť obrany nekorešpondovala s prehľadom zamestnancov spol. SMH, s.r.o. zo sociálnej poisťovne na čl. 804, z ktorého bolo súdom zistené, že zamestnancami jeho spoločnosti boli V., A., H., K., ktorí preukázateľne aj na uvedených stavbách fyzicky pracovali, čo bolo preukázané listinnými dôkazmi, a to výkazom na čl. 462, kde K. (zamestnanec SMH, s.r.o.) dokonca aj odovzdával práce, V., A. a H. (zamestnanci SMH, s.r.o.) sú zasa uvedení na sýchovniciach na čl. 454-455, 465-466, 474-475, 478-480, 509-510, 513, 516-517 a V. v niektorých prípadoch rovnako tiež aj odovzdával práce. Obž. S. po tom, ako na uvedené bolo poukázané v odsudzujúcom rozsudku, prispôbil tomu svoje tvrdenia, že jeho zamestnanci sa na jednotlivých stavbách podieľali aj fyzicky, a to v počte 5 až 6 ľudí. Opomenul však, že na predchádzajúcich pojednávaniach sa jednoznačne vyjadril, že chodil na kontrolne dni a nepoznal žiadne osoby, ktoré na týchto stavbách pracovali. Vykonanie diela evidovanými zamestnancami obž. V. S. (V., A., H., S., K.) sa netýka iba malej časti prác, konkrétne sú to faktúry číslo 32011, 42011, 52011 zo stavby Tupolevova za obdobie apríl - máj 2011 a faktúry číslo 72011, 102011, 172011, 192011 a 202011 zo stavby Sputniková za obdobie máj až september 2011 (čl. vyšetrovacieho spisu 452, 459, 463, 472, 476, 507, 511 a 514). Pokiaľ sa obžalovaní snažili tento fakt bagatelizovať, súd dáva do ich pozornosti, že ide o 8 faktúr SMH voči Belstavu z celkových 33, ktorých sa týka obžaloba, čo je skoro štvrtina, pričom sú z dvoch rôznych stavieb v Bratislave za obdobie šesť mesiacov. Tu už nemožno hovoriť o nejakom nedopatrení alebo zanedbateľnom vybočení z normálneho chodu vecí. Pri vyššie uvedenej fakturácii je v podstate nesporné, resp. sa nedá relevantne spochybniť, že následná subdodávateľská fakturácia od obž. H. a ďalej ESOMONTU (R. K.) nemôže byť pravdivá. Súd zároveň nevidí dôvod, aby danú časť fakturácie posudzoval samostatne, pretože modus operandi pri vytváraní fiktívneho dodávateľského reťazca vytvára jednotný rámec a má ucelenú povahu, charakterizovanú tak totožnosťou predmetu „dodávok“, ako aj zostupnej výšky fakturovanej ceny smerom k „subdodávateľom“ nižšieho stupňa. Tu ďalej súd upozorňuje, že po postupnom presunutí objednávky na subdodávateľskú úroveň štvrtého radu už deklarované právne vzťahy prestávajú dávať aj ekonomický zmysel, čo tiež podporuje pravdivosť výpovede svedka K. a spochybňuje obranu obžalovaných. Predmetné zistenia súd tak majú priamy vplyv aj na hodnotenie konania obž. S. po subjektívnej stránke. Tým, že vedome akceptoval nepravdivé subdodávateľské faktúry, zabezpečené obž. H., považuje súd za preukázané, že obž. S. mal úplné a neskreslené informácie o podstate účtovných dokumentov, ktoré mu obž. H. predkladal, pričom tento model „spolupráce“ akceptoval a aktívne sa na ňom podieľal.

Súd ďalej nevidí dôvod zohľadňovať pri určovaní rozsahu skutku hodnotu materiálu, ktorý obžalovaní zapracovali do predmetných stavieb. Štát musí postupovať striktne a nekompromisne pri daňovej politike štátu, a to a j v záujme čistoty podnikateľského prostredia, a to aj vo vzťahu vyvodzovania trestnoprávnej zodpovednosti. Obžalovaní nepredložili súdu pravdivé doklady o nákupe stavebného materiálu, súd na podklade falošných dokladov zahrnutých v účtovníctve, má vážne pochybnosti o

legálnosti nadobudnutia stavebných materiálov, ktoré boli zakomponované do stavieb. Súd nevie, kde a za koľko peňazí obžalovaní tento materiál získali, ani či išlo o obchody uskutočnené z hľadiska daňových predpisov korektným spôsobom. Preto ani nie je k dispozícii dokumentácia, ktorá by mohla určiť správnu výšku dane na vstupe a dane na výstupe, ak by obžalovaní postupovali pri fakturácii a vedení účtovnej evidencie zákonným spôsobom. Predložený znalecký posudok na túto otázku nedal odpoveď a už z povahy veci je zrejmé, že relevantné dôkazy v tomto smere ani zabezpečiť nemožno, museli by totiž pochádzať od obžalovaných a je vylúčené, aby nemali usvedčujúci charakter. Obžalovaný S. ako podnikajúci subjekt, si je veľmi dobre vedomý, že ako podnikateľ má zodpovednosť, že do účtovníctva môže zaradiť iba doklady, ktoré skutočne majú povahu účtovných dokladov, ktoré boli vystavené riadne a v zmysle účtovných predpisov. Obžalovanému tak muselo byť zrejmé, že účtovné doklady, ktoré mu zabezpečil obž. H. sú fiktívne a jediným dôvodom, pre ktorý ich do účtovníctva zaradil bolo znížiť svoju daňovú povinnosť voči štátu takým spôsobom, že umelo navýšil svoje výdavky. Keďže vedome falošné účtovné doklady obž. S. zahrnul do svojho účtovníctva, bola voči nemu vyvodená trestnoprávna zodpovednosť v rozsahu zníženia daňovej povinnosti, ako to vyplýva z fiktívnych účtovných dokladov, pri daňových trestných činoch sa pri vyčíslení rozsahu skrátenia dane vychádza z výšky súm uvedených na fiktívnych faktúrach (účtovaných dokladoch), zákon jednoznačne predpisuje náležitosti účtovného dokladu a osoba, ktorá nejaký fiktívny doklad predloží ako riadny účtovný doklad a zahrnie ho do svojho účtovníctva, nesie trestnoprávnu zodpovednosť za sumu na takomto doklade uvedenú (bez ohľadu na to, či nejaké z fakturovaných prác boli v realí vykonané). Takto bolo súdom postupované aj v iných daňových trestných veciach.

K osobe obž. V. S. súd zistil, že v registri trestov má celkom 8 záznamov, pričom na všetky odsúdenia sa vzťahuje fikcia neodsúdenia, súd tak nemohol prihliadať na tieto záznamy v odpise z registra trestov ako na priťažujúcu okolnosť, zároveň však nekonštatoval ani poľahčujúcu okolnosť, že viedol riadny život. Posledný záznam v registri trestov je rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/109/2011 zo dňa 10.11.2011, právoplatný dňa 10.11.2011 pre prečin ublíženia na zdraví § 156 ods. 1 Tr. zákona a výtržníctva podľa § 364 ods., 1 písm. a/ Tr. zákona, bol odsúdený na úhrnný peňažný trest, ktorý zaplatil, na páchatel'a sa tak hľadí akoby nebol odsúdený.

K osobe obžalovaného Q. H. súd zistil, že v registri trestov má dva záznamy, a to trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/4/2016 zo dňa 04.02.2016, právoplatný dňa 04.07.2017, bol uznaný vinným pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/53/2017 zo dňa 04.07.2017, právoplatný dňa 04.07.2017 bol uznaný vinným za rovnaký zločin podľa § 276 ods. 1, 3 Tr. zákona, bol mu uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 3 roky s probačným dohľadom a trest zákazu činností viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 2 rokov, bol zrušený výrok o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/4/2016 zo dňa 04.02.2016. Obžalovaný sa osvedčil, takže súd ani v jeho prípade nemohol prihliadať na tieto záznamy v odpise z registra trestov ako na priťažujúcu okolnosť, zároveň však nekonštatoval na jeho strane ani poľahčujúcu okolnosť, že viedol riadny život.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V prípade obž. V. S. a obž. Q. H. nezistil žiadne priťažujúce a ani poľahčujúce okolnosti. Súd zároveň v prípade oboch obžalovaných aplikoval postup podľa § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zákona a obžalovaným mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno

páchateľovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Podľa § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Spôsob života, aký viedli obžalovaní je objektívne preukázaný aktuálnym odpisom registra trestov, obaja obžalovaní už boli v minulosti trestaní, v ich prípade platí fikcia neodsúdenia. Významnou skutočnosťou je, že od spáchania skutku uplynulo takmer 11 rokov, uvedený fakt je významný aj z dôvodu, že plynutím času sa znižuje záujem spoločnosti na prísnom potrestaní páchatel'ov a slabne potreba jednak individuálnej prevencie a tiež potreba generálnej prevencie. Za tejto situácie okresný súd, vzhľadom na tieto okolnosti prípadu použil v prípade oboch obžalovaných inštitút mimoriadneho zníženia trestnej sadzby a s použitím ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zákona a mimoriadne im znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Obž. V. S. a obž. Q. H. uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov a na výkon trestu odňatia slobody obžalovaných zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaných zaradil na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ neboli vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa názoru súdu, takto uložené tresty plne zodpovedajú potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie, sú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu a sú dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené, súd potom rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.